

در عصر یخبندان بسیاری از حیوانات یخ زدند و مردند. می‌گویند خارپشت‌ها و خامت‌اوضاع را دریافتند و تصمیم گرفتند دور هم جمع شوند و بدین ترتیب همدیگر را حفظ کنند.

وقتی نزدیکتر به هم بودند گرمتر می‌شدند؛ ولی خارهایشان یکدیگر را زخمی می‌کرد. بخاطر همین تصمیم گرفتند از هم دور شوند ولی از سرما یخ زده می‌مردند. از اینرو مجبور بودند یا خارهای دوستان را تحمل کنند، یا نسلشان منقرض شود. پس دریافتند که بهتر است باز گردند و گرد هم آیند و آموختند که: با زخم کوچکی که همزیستی با کسان بسیار نزدیک به وجود می‌آورد زندگی کنند، چون گرمای وجود دیگری مهمتر است. این چنین توانستند زنده بمانند.

بهترین رابطه این نیست که اشخاص بی عیب و نقص را گرد هم می‌آورد بلکه آن است هر کسی با دیگری ارتباط قلبی عمیق داشته باشد و فرد بیاموزد با معایب دیگران کنار آید و خوبی‌های آنان را تحسین نماید.